

NORSK ETNOLOGISK GRANSKING

Emnenr. 9

Tilleggsspørsmålnr.

Emne: Laurving

Oppskr. av: Olav Jørgen Gahrre

(adresse): Spangereid

Fylke: Vest-Agder

Herad: Spangereid

Bygdelag:

Gard: Gære

G.nr. 155 Br.nr. 16.

A. Merk av om oppskrifta er etter eiga røynsle.

B. Eller om den er etter andre heimelsmenn: (ta også med alder, heimstad, yrke):

Vesentlig med samtaler med eldre folk født 1870-80

SVAR

1. Nei, en laurver ikke noe mer.
Laurving har ikke vært brukt her på gården ^{noe mer} som skaving. Det var særlig i dårlige høvår. Se laurvet. For ca. 30-40 år siden blei her laurvet endel her på gården.
2. Laurvinga gjekk fore seg straks høvingen var ferdig i slutten av juli eller august måned. Det var særlig asp, roan og ask. Dei kalte det for å ~~laure~~ "laur" (V. høies ikke i uttalen).
3. Som redskap brukte de ruge sigd og ei liten øks
4. Det var laur av rotfaste trær de tok. De tok også laur av kyllertrær. Det kalles å kyllertrær og det kan kyller trært 4-5 år. Kyllertræene blei ikke høgt mer på brendsel. De blei kyller i manns høyde.

5. Det blei laget kjerver av sem
og det var ikke godt at de blei
tørket for mye i sol. De blei derfor
mye satt i løven. Der kunde de tørkes
i vinden når dørene sto oppe.

6. Kjervene blei fait hjem straks
etter at de var samlet. Entelle bar
dem på ryggen med tang og endel blei
gjort

7. Ja. Både menn og kvinner deltok
i arbeidet. Mennene pleide for det meste
hugge ned greiner og kvinnene samlet
det sammen til kjerver.

8. Lauvet blei helst oppbevart på et
luftig brev over løven eller et annet
sted i ut huset. Det var særlig
kjervene som fikk lauv. De gav dem
lauv bare en gang om dagen. Og det
hente at en kje fikk en kjerve eller
de delte den i to.

9. Det beste lauv var ospelauv og
rauv. Endel eikelauv blei også brukt.

10. Nei, men det hente at også hesten
fikk lauv. Dersom hesten hadde
vondt for å luke urinen, skulde
det være et godt middel å gi den
ospelauv.